

Yazar: Esmâ Eser (Mavi)

ÝKÝ KÜÇÜK KIZ BÝR YILDIZ

Ýki kü¸ük kýz ¸ocuđu. Dünyalary; adýmlayarak ¸izdiđi seksek ¸izgisinde kurulu.

Her yaz ve kýpýn bazý zamanlarynda gelen Nuri Abi...

Gene rüzgar gibi ge¸mektedir Nuri Abi. Fiyakaly sa¸лары, havalý paltosu...

Üniversitede okumaktadyr Nuri Abi. Üniversite ne ki? Merak eder kýz ¸ocukлары. Aralarynda fikir beraberliđiyle; okul olmalı.

Ama, ¸ok güzel bir okul. Yoksa Nuri Abi, Nuri Abi olmaz.

Gökyüzünde, yýldýz gibi parlayan bir okul olmalı.

Kafalaryný kaldýrýp yýldýza bakar gibi bakýyor kýzcađýzlar.

Sokakta her ge¸iþinde mahallede seksek oynayan iki kýz ¸ocuđunun baþýný okpar. “Ne haber? Nasýl gidiyor bakalým?” der þefkatle. Aldýđy cevaby ¸ođu kez duymaz bile. Verilen cevapta “he¸”. Bu “he¸” ler o kadar ¸ok þeyi barýndýrýr ki

i¸inde. Kýz ¸ocukлары þapkýn. Çünkü o yapta bir ¸ocuđun hatýry sorulmaz. Alýpýk deđil bu ¸ocuklar baþý da nadiren bayramdan bayrama okpanýr.

Bazen bir arkadaþýyla ge¸er Nuri Abi. Hararetli hararetli bir þeyler konupur. Arada elleri de bir þeyler anlatmaya baþlar. O zaman

görmez okpanmasý i¸in hazýrlanan kafalary. Eser gider üzgün bakýþлары ardýnda býrakarak. Kafalar ertesi sabaha hazýrlanýr.

Sokađýn sonunda görüldü mü oyuna ara verilir. Kenarda beklenir el hizasý hesaplanarak. Bazen dalgýn olur Nuri Abi. Hi¸bir þey söylemeden kýzlardan birinin kafasýný okpar ge¸er.

Bu en kötüsüdür.

Birini unuttu!

Bu bir yýkým.

Akþam eve dönene kadar bekleyecektir o

kü¸ük sarý kafa. Ge¸ de olsa beklenmeli.

Hýzly adýmlarla gelirken Nuri Abi, ne yapýp etmeli sa¸ларыný

karýþtýrmaýdýr. Hele birde “hala oynuyor musunuz

bakalým?” diye ekstradan bir hatýr sorma odlumu o akþam

uyuyacaktır. Yoksa “O’ nu benden ¸ok mu

seviyor?” sorularý sýkýþtýrýr kýskanan kü¸ük

kalbi. Koþar adýmlarla yaklaþýr, belli ki O da ge¸ kalmýþtýr. O

hararetle sohbet uzamýp olmalýdýr. Vakit geçivermiþ farkýnda olmadan. Kafasýný karýptýrýr aceleyle; “ karanlýk oldu. Hala ne yapýyorsun sokakta?” der nefes nefese. Gene cevabý duymadan uzaklaþýr aceleyle. Zaten farklý bir cevap gelmeyecektir. “Heç”. Sokađýn kývrýmýnda kaybolur. Farkýnda olmadan öder þekfat borcunu.

Bazen çok nepeli olur Nuri Abi. Arkadaþlarýyla geçerken sokaktan. Hem güler hem konupur. Anlaþýlmaz ne dediði ama mutlu olduđu kesindir.

Zaman geçer küçük kýzlar büyür. Babka küçük kýzlarýn kafalarýný okþar. Belki farkýna bile varmadan. Yaþamlarýna ne kattýđýný bilmeden. Ýpte böyle bir hikayesi vardýr sokađýmýzdan geçen Nuri Abi’nin.

Bize yýldýzlar kadar uzak, þekfatle masum kafamýzy okpayacak kadar yakýn. Bu gün nadiren karþýlaþtýđýmýzda “heç” diyecek gibi oluyorum. Selam Olsun Nuri Þimpek ‘e

Bu köþe yazýsýnýn geldigi yer: Gün FM 99.9 Afyon Türkü Radyosu:

<http://www.gunfm.net>

Bu köþe yazýsý için adres:

http://www.gunfm.net/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=viewarticle&artid=66